

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 5 sierpnia 2015 r. P. P. (1) wniósł przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę kwoty 1977,84 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6 października 2013 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż w 2011 roku powód wykonał remont biur, właścicielem których jest (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiotem prac było między innymi wykonanie części instalacji sanitarnej. W 2013 roku przedstawiciel (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.- M. K. zgłosiła nieprawidłowości powstałe w instalacji sanitarnej. W toku trwających rozmów powód poinformował przedstawiciela pozwanej spółki, iż naprawa nie zostanie wykonana w ramach gwarancji. Mimo tego przedstawiciel spółki polecił powodowi naprawę zgłoszonych usterek. Powód wykonał niezbędne prace naprawcze potwierdzone protokołem odbioru przez M. K.. Dnia 5 września 2013 r. powód wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. fakturę VAT na kwotę 1977,84 zł. Po doręczeniu faktury spółce, ta odmówiła jej zapłaty podnosząc, iż nie była zleceniodawcą przedmiotowych napraw, natomiast w momencie podpisania protokołu odbioru prac nie była świadoma o odpłatności prac. Mimo kierowanych wezwań do zapłaty pozwana odmówiła zapłaty podtrzymując swoje stanowisko.

Nakazem zapłaty z dnia 24 września 2015 r. Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz zapłaty w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej oraz nieistnienia roszczenia. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwana wskazała, iż nie jest właścicielem biura, w którym powód wykonywał prace serwisowe, pozwana jest jedynie najemcą ww. powierzchni. Nadto pozwana nigdy nie zlecała powodowi wykonania naprawy usterek. Naprawa usterek została zlecona i ustalona z A. F.- pracownikiem wynajmującego. Pozwana nie została poinformowana o odpłatności wykonanej usługi. Potwierdzenie odbioru prac w ocenie pozwanej nie jest równoznaczne z istnieniem zobowiązania.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 10 sierpnia 2012 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umowę najmu, przedmiotem której było oddanie w najem lokali położonych w (...) przy ul (...) słońcu 67.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 10 sierpnia 2012 r. k. 48-49;

Wiadomością e-mail z dnia 17 czerwca 2013 r. H. C. zwrócił się do M. J. o szczegółowe wskazanie powstałych usterek.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 17 czerwca 2013 r. k. 20-21;

- zeznania świadka M. K. k. 108-109;

Wiadomością e-mail z dnia 3 lipca 2013 r. M. J. działająca w imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., zgłosiła A. F. powstałe w wynajmowanym budynku usterki, między innymi polegające na ciekących spluczkach, które narażały pozwaną jako użytkownika nieruchomości na wysokie opłaty związane ze zużyciem wody, ciekących

sanitariatach przez które woda zbierała się na podłodze toalet, ciekących umywalkach zarówno w toaletach damskich jak i męskich, dodatkowo przeciekający zlewozmywak w kuchni wnosząc o szybkie wykonanie napraw w ramach gwarancji.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 3 lipca 2013 r. k. 23;

- zeznania świadka M. K. k. 108-109;

A. F. przekazał zgłoszone usterki D. C.. W wiadomości e-mail z dnia 4 lipca 2013 r. D. C. poinformował A. F., iż zgłoszone usterki nie dotyczą dokumentacji powykonawczej.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 4 lipca 2013 r. k. 22;

Wiadomością e-mail z dnia 17 lipca 2013 r. M. J. przesłała H. C. szczegółową listę usterek wraz ze zdjęciami, w którym wskazała przeciekające toalety, przeciekające umywalni, przeciekające podgrzewacze wody w toaletach, oraz usterki dotyczące rozdzielni i okablowania.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 17 lipca 2013 r. k. 18-19;

Wiadomością e-mail z dnia 29 lipca 2013 r. H. C. przekazał listę zgłoszonych usterek P. P. (2) działającemu pod firmą (...).

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 29 lipca 2013 r. k. 18;

Wiadomością e-mail z dnia 14 sierpnia 2013 r. M. K. poinformowała A. F., iż spółka obsługująca pozwaną w kwestiach technicznych wskazała, iż powstałe usterki winny zostać zgłoszone wykonawcy prac, aby zachować uprawnienia wynikające z gwarancji.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 14 sierpnia 2013 r. k. 13-15;

- zeznania świadka M. K. k. 108-109;

Wiadomością e-mail z dnia 19 sierpnia 2013 r. D. R. działający w imieniu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., w nawiązaniu do usterek zgłoszonych w CH Ster w S. przekazał uwagi dotyczące zgłoszonych usterek oraz okresowych przeglądów.

Wiadomością e-mail dnia 19 sierpnia 2013 r. A. F. zwrócił się do P. P. (1) o wskazanie dlaczego zgłoszone usterki nie zostały jeszcze usunięte. Wiadomością e-mail z tego samego dnia P. P. (1) poinformował A. F., iż otrzymane zestawienie usterek nie może zostać zakwalifikowane jako usterki albowiem zgłoszone usterki wynikają z eksploatacji zamontowanych urządzeń wobec czego ewentualna naprawa nie zostanie wykonana w ramach gwarancji.

Dowód:

- wiadomość w-mail z dnia 19 sierpnia 2013 r. k. 16-17;

- korespondencja e-mail z dnia 19 sierpnia 2013 r. k. 11-13;

Wiadomością e-mail z dnia 20 sierpnia 2013 r. A. F. poinformował P. P. (1), iż faktycznie drobne naprawy leżą w gestii użytkownika obiektu, jednakże użytkownik uznał, iż z uwagi na zakres prac wykracza poza zakres zwykłego utrzymania nieruchomości. Z uwagi na wieloletnią współpracę A. F. zwrócił się do powoda o wysłanie hydraulików i elektryków w umówionym terminie, przy czym w przypadku zakwalifikowania usterek do naprawy przez konserwatora, użytkownik zostanie poinformowany, iż następne usterki usuwane będą odpłatnie.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 20 sierpnia 2013 r. k. 10-11;

Wiadomością z dnia 3 września 2013 r. H. C. poinformował A. F., iż ustalił z P. P. (2) termin naprawy usterek.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 3 września 2013 r. k. 10;

Dnia 5 września 2013 r. sporządzono protokół serwisowy, w którym stwierdzono wykonanie naprawy zgłoszonych usterek, pod protokołem podpis złożyła M. K. działająca w imieniu użytkownika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Tego samego dnia P. P. (1) działający pod firmą (...) wystawił na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1608 zł netto (1977,84 zł brutto) z terminem płatności do 5 października 2013 r.

Dowód:

- protokół serwisowy z dnia 5 września 2013 r. k. 34v.

- faktura VAT nr (...) k. 34;

- zeznania świadka M. K. k. 108-109;

- zeznania świadka A. G. k. 402-402v.

Wiadomością z dnia 7 października 2013 r. A. F. poinformował M. K., iż wystawiona faktura wynika z nieuznania przez P. P. (1) wszystkich prac jako naprawy gwarancyjnej.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 7 października 2013 r. k. 26;

Wiadomością w-mail z dnia 9 października 2013 r. M. K. poinformowała A. F. o otrzymaniu faktury za wykonanie napraw elektrycznych, podnosząc, iż spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie była zleceniodawcą wykonania naprawy usterek a w szczególności odpłatnego ich usunięcia. W przypadku gdyby chodziło o odpłatną naprawę spółka dokonałaby naprawy we własnym zakresie.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 3 października 2013 r. k. 26;

Wiadomością e-mail z dnia 9 października 2013 r. M. S. działający w imieniu EL-I. poinformował M. K., iż faktura VAT została wystawiona na podstawie protokołów serwisowych w których są wymienione prace wykonane w ramach gwarancji jak również nią nieobjęte.

Wiadomością z tego samego dnia, M. K. poinformowała M. S., iż na protokołach nie znajduje się żadna adnotacja na temat odpłatności wykonanych prac, nadto spółka użytkująca obiekt nie została zapytana o zgodę na wykonanie

odpłatnych prac. Nadto podpis złożony na protokole potwierdza jedynie odbiór wykonanych prac, natomiast zlecającym ich wykonanie była spółka (...) w W..

Wiadomością e-mail z dnia 9 października 2013 r. M. S. poinformował M. K., iż p w protokołach serwisowych wskazano prace wykonane w ramach gwarancji jak również nią nie objęte i w każdym z tym przypadków umieszczono w protokole stosowną adnotację, wobec czego osoba podpisująca protokoły miała świadomość o ich odpłatności.

Dowód:

- korespondencja e-mail z dnia 9 października 2013 r. k. 27-28;

Dnia 28 maja 2014 r. P. P. (1) wezwał spółkę (...) spółkę ograniczoną odpowiedzialnością w S. do zapłaty kwoty 1977,84 zł w terminie 7 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 29;

Wiadomością e-mail z dnia 3 czerwca 2014 r. M. K. poinformowała spółkę (...), iż spółka (...) nie jest stroną, która winna ponieść koszty faktury z dnia 5 września 2013 r. wobec czego faktura została niezwłocznie zwrócona bez księgowania. Nadto pozwana podniosła, iż nie była zleceniodawcą wykonanych napraw ani nie wzywała spółki (...) do wykonania ww. napraw.

Dowód:

- wiadomość e-mail z dnia 3 czerwca 2014 r. k. 30;

- zeznania świadka M. K. k. 108-109;

Wiadomością z dnia 12 czerwca 2014 r. M. S. działający w imieniu EL-I., iż podtrzymuje dotychczasowe stanowisko wobec czego sprawa zostanie skierowana na drogę postępowania sądowego.

W odpowiedzi M. K. poinformowała M. S. o braku wzmianki w protokołach o odpłatności którejkolwiek z usług. Natomiast podpis złożony na protokole jest potwierdzeniem odbioru wykonanych usług nie zaś przyjęciem odpowiedzialności finansowej za wykonane naprawy.

Dowód:

- wiadomość w-mail z dnia 12 czerwca 2014 r. k. 31-33;

Pismem z dnia 27 listopada 2014 r. pełnomocnik powoda wezwał pozwaną do zapłaty łącznej kwoty 2273 zł na którą składały się kwoty 1977,84 zł tytułem należności głównej oraz 295,16 zł tytułem odsetek, płatnej w terminie 7 dni.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 35;

Wyrokiem z dnia 12 września 2016 r. w sprawie X GC 381/16 tut. Sąd oddalił powództwo (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. skierowane przeciwko: (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zapłatę za ww. prace, uznają m.in., że „zamawiającym był wynajmujący, a więc (...), - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka spółka komandytowa z siedzibą w W.". Apelacja powoda została wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 31 marca 2017 r. oddalona (VIII Ga 552/16).

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd przyjął, że powód podstawę roszczenia wywodził z zawartej umowy o dzieło. Przedmiotem wykonania były prace polegające na przeprowadzeniu naprawy sanitariatów w budynku przy ul (...) w S., na podstawie listy usterek zgłoszonych przez użytkownika budynku.

Zgodnie z treścią art. 627 kodeksu cywilnego przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Należy przyjąć, że wykonanie oznaczonego dzieła jest zwykle określonym procesem pracy lub twórczości o możliwym do wskazania momencie początkowym i końcowym, którego celem jest doprowadzenie do efektu (rezultatu) przyjętego przez strony w momencie zawierania umowy (szerzej zob. S. Buczkowski (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 2, s. 416–417). Umowa o dzieło stanowi zatem typowe zobowiązanie rezultatu zamierzonego przez strony.

Powód wykazał fakt zlecenia mu wykonania naprawy zgłoszonych usterek, faktycznego wykonania naprawy oraz wystawienia na rzecz pozwanej faktury VAT dotyczącej wynagrodzenia za wykonane prace, nie objęte naprawą gwarancyjną przez powoda.

Pozwana od momentu wystawienia faktury kwestionowała zasadność jej wystawienia, wskazując na brak zapisów w protokole serwisowym dotyczących odpłatności wykonanej usługi oraz podnosiła, iż to nie pozwana jest stroną umowy. Również w sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana podniosła zarzut braku legitymacji biernej wskazując, iż zlecającym usunięcie stwierdzonych usterek był wynajmujący użytkowany budynek tj. spółka (...). Pozwana podniosła również zarzut nieistnienia roszczenia.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił w oparciu o przedłożone dokumenty oraz zeznania świadków, w szczególności świadka M. K., które okazały się spójne logiczne oraz korespondowały z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy. Z kolei danymi o sprawie X GC 381/16 Sąd dysponuje z urzędu.

Sąd rozstrzygając przedmiotową sprawę, podzielił pogląd strony pozwanej o braku legitymacji biernej do bycia stroną niniejszego postępowania. Jak wynika z zeznań świadka M. K. oraz korespondencji elektronicznej przedłożonej do akt a nadto z umowy najmu z dnia 10 sierpnia 2012 r. pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. użytkowała część budynku przy ul (...) w S., na podstawie umowy najmu zawartej z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w W. będącą właścicielem ww. budynku. Jak wynika z korespondencji elektronicznej M. K. działająca w imieniu pozwanej, zgłosiła A. F. działającemu w imieniu wynajmującego tj. spółki (...), powstałe w czasie użytkowania z wynajętej części budynku usterki. A. F. działając w imieniu spółki (...) przekazał zgłoszone przez przedstawiciela pozwanej usterki powodowi jako wykonawcy prac remontowych przeprowadzonych w latach 2011-2012. A. F. ustalił z powodem termin usunięcia usterek. Powód przystąpił do naprawy zgłoszonych usterek, co zostało potwierdzone protokołem serwisowym z dnia 5 września 2013 r. Zatem zlecaniodawcą była spółka (...), a nie pozwana.

Nie znalazł w ocenie Sądu argument powoda, iż podpis osoby stwierdzającej wykonanie prac, w tym przypadku upoważnionej do działania w imieniu pozwanej oraz spółki (...) jako użytkownika części budynku M. K. stanowił potwierdzenie istnienia zobowiązania zaciągniętego przez stronę pozwaną.

Podkreślić należy, iż strona pozwana po pierwsze wskazała, iż zgłosiła zaistnienie usterek właścicielowi budynku, który następnie zgłosił wskazane usterki powodowi, po drugie wbrew twierdzeniom strony powodowej w protokole serwisowym nie ma informacji o odpłatności wykonanych napraw. Pozwana zgłosiła usterki do usunięcia z zamiarem ich bezpłatnego usunięcia w ramach gwarancji, przy czym powód nie poinformował pozwanej o odpłatności.

Mając powyższe na uwadze oraz sposób wskazany przez pozwaną sposób zgłoszenia usterek, wykazany w korespondencji elektronicznej między stronami oraz właścicielem budynku Sąd stwierdził, iż pozwana jako użytkownik wynajętej części budynku nie posiadała legitymacji biernej niniejszego postępowania, wobec czego powództwo podlegało oddaleniu. Jak wynika z zeznań świadka M. K. oraz przedłożonej korespondencji e-mail zlecającym usunięcie zgłoszonych usterek był A. F. działający w imieniu (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

spółki komandytowej w W., który przekazał listę ujawnionych usterek oraz prowadził z powodem negocjacje dotyczące terminu i sposobu ich usunięcia. Wobec czego pozwana nie jest biernie legitymowana do bycia stroną niniejszego procesu jako najemca zgłaszający wynajmującemu usterki przekraczające zakres zwykłego zarządu.

Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie powoda, albowiem teza dowodowa wskazana we wniosku o przesłuchanie powoda w świetle zebranego materiału dowodowego dotyczyła okoliczności nieistotnych albowiem przedmiotem postępowania było ustalenie czy pozwana ponosi odpowiedzialność finansową za wykonane przez powoda a niekwestionowane przez strony prace remontowe. Okoliczność przebiegu prac serwisowy, zakresu wykonanych prac, charakteru usterek, wysokości należnego powodowi wynagrodzenia, poinformowania pozwanej o fakcie, iż usterki nie są objęte gwarancją nie było przedmiotem niniejszego postępowania, albowiem pozwana nie kwestionowała ich wykonania, czy wysokości wynagrodzenia kwestionując powództwo co do zasady w świetle zarzutu braku legitymacji biernej. Dodatkowo powód dopiero w ostatnim piśmie wniósł o przesłuchanie go w drodze odezwy, a miał możliwość złożenia takiego wniosku wcześniej. Niezależnie zatem od okoliczności że teza dowodowa dotycząca przesłuchania powoda nie dotyczy okoliczności spornych, to dodatkowo Sąd ostatecznie uzdam, że powód obecnie przewleka postępowanie, ponieważ na jego wniosek rozprawa była już odraczana i nie żądał on przesłuchania go w drodze odezwy.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 grudnia 2012 r., w sprawie III CZP 83/12 wskazał, że legitymacja materialna, a więc posiadanie prawa podmiotowego lub interesu prawnego do wytoczenia powództwa stanowi przesłankę materialną powództwa, a jej brak stoi na przeszkodzie udzieleniu ochrony prawnej. Brak legitymacji materialnej (czynnej lub biernej) skutkuje co do zasady oddaleniem powództwa. W sytuacji, gdy legitymacja materialna i procesowa zespalają się, oddalenie powództwa następuje w istocie z braku legitymacji materialnej, którego rezultatem jest także brak legitymacji procesowej, będący wtórną przyczyną oddalenia powództwa. Legitymacja procesowa jest zawsze powiązana z normami prawa materialnego.

Rolą sądu w procesie jest dokonanie oceny istnienia legitymacji procesowej strony w chwili orzekania co do istoty sprawy, a w wypadku stwierdzenia braku legitymacji procesowej (zarówno czynnej, jak i biernej), na sądzie spoczywa obowiązek zamknięcia rozprawy i wydania wyroku oddalającego powództwo. Takie procedowanie jest konsekwencją choćby wytoczenia powództwa przeciwko osobie nieuprawnionej.

O istnieniu czy też braku legitymacji procesowej decyduje prawo materialne związane z konkretną sytuacją będącą przedmiotem sporu między stronami. Strona ma legitymację procesową wówczas, gdy na podstawie przepisów prawa materialnego jest uprawniona do występowania w określonym procesie cywilnym w charakterze powoda lub pozwanego, to jest gdy z wiążącego strony procesu stosunku prawnego wynika zarówno uprawnienie powoda do zgłoszenia konkretnego żądania, jak również obowiązek pozwanego do jego spełnienia. Legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną, sąd dokonuje oceny jej istnienia w chwili orzekania co do istoty sprawy (wyrokowania), a brak legitymacji procesowej – czynnej bądź biernej – prowadzi do oddalenia powództwa.

Wreszcie na podobne stanowisko w przedmiocie ustalenia podmiotu zlecającego prace zajął tutaj Sąd w sprawie X GC 381/16. Sąd Okręgowy w Szczecinie aplecie w tejże sprawie oddalił wyrokiem z dnia 31 marca 2017 r. (VIII Ga 552/16). Sąd w niniejszej sprawie jest związany tym rozstrzygnięciem. Kodeks postępowania cywilnego normuje kwestię prawomocności orzeczeń w art 363 – 366 k.p.c. Art. 366 k.p.c. stanowi, że wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego, co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko między tymi samymi stronami. Natomiast zgodnie z art. 365 § 1 k.p.c. orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy i inne organy państwowe, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby. Powagą rzeczy osądzonej objęta jest zasadniczo sentencja orzeczenia, przyjmuje się jednak, że w takich sytuacjach, w których dla dokładniejszego określenia treści rozstrzygnięcia konieczne jest posłużenie się motywami rozstrzygnięcia, te niezbędne motywy wyroku (postanowienia) też objęte są powagą rzeczy osądzonej. T.. Sąd jest związany ustaleniami dokonanymi w sprawie X GC 381/16 w zakresie w jakim decydowały one o rozstrzygnięciu w tamtej sprawie. Pogląd ten znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego. W uchwale z 12 marca 2003 r. (III CZP 97/02, OSNC 2003/12/160) Sąd Najwyższy analizując kwestię prawomocności orzeczeń

(akurat w sprawach o zasiedzenie), zajął stanowisko zgodnie z którym prawomocne oddalenie wniosku o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości nie stoi na przeszkodzie - w wypadku zmiany okoliczności (art. 523 zdanie drugie k.p.c.) - wniesieniu ponownego wniosku w tym przedmiocie. W sprawie wszczętej ponownie sąd nie jest związany ustaleniami, wynikającymi z uzasadnienia postanowienia oddalającego wniosek, w takim zakresie, w jakim nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia. Treść podjętej uchwały ma charakter bardzo uniwersalny i zawsze odnieść ją należy do stanu faktycznego rozpoznawanej sprawy. W konkretnej sprawie, którą zajmował się Sąd Najwyższy, odnosił się on do stanu faktycznego, w którym przy pierwszym rozpoznaniu sprawy Sąd Powiatowy badał przede wszystkim okres posiadania, a nie jego charakter. W takim układzie Sąd Najwyższy uznał, że nawet jeżeli sąd dokonuje ustaleń faktycznych dla potrzeb oceny charakteru prawnego posiadania, lecz w wyniku innych ustaleń przyjmuje, że nie upłynął czas niezbędny do zasiedzenia i z tego powodu oddala wniosek, to i tak ustalenia faktyczne służące do oceny charakteru posiadania okazują się bezprzedmiotowe z punktu widzenia rozstrzygnięcia wniosku. Cytowane stanowisko Sądu Najwyższego, które Sąd Rejonowy aprobuje, nie ma charakteru jednostkowego. W orzecznictwie znaleźć można wiele przykładów, gdzie w odniesieniu do charakteru związania sądu rozpoznającego sprawę ustaleniami faktycznymi, poczynionymi w innej sprawie, wyrażone zostało podobne stanowisko. Przykładowo wywieść je można z uzasadnienia uchwały Sądu Najwyższego z 30 sierpnia 1977 r. (III CZP 64/78). Kolejno w wyroku z 15 marca 2002 r. (II CKN 1415/00, niepubl.) Sąd Najwyższy wskazał, że z powagi rzeczy osądzonej korzysta jedynie sentencja wyroku, a jego motywy tylko w takich granicach w jakich stanowią konieczne uzupełnienie rozstrzygnięcia, niezbędne dla wyjaśnienia jego zakresu. Dalej w wyroku z 10 grudnia 1998 r. (II UKN 362/98, OSNP 2000/3/116) wyrażony został pogląd, że powaga rzeczy osądzonej powinna być oceniana według istoty orzeczenia w związku ze stanem sprawy, a nie według nieprawidłowo sformułowanej sentencji wyroku. Wreszcie pogląd, że uzasadnienie orzeczenia może pełnić rolę dopełniająca treść orzeczenia pojawia się także w literaturze prawniczej (np. Andrzej Miączyński, Znaczenie i rola uzasadnienia orzeczenia sądowego w sprawach cywilnych, Państwo i Prawo z roku 1970, nr 11, s. 748 – 760; Maria Jędrzejewska [w:] Tadeusz Ereciński (red.) Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego. Część pierwsza. Postępowania rozpoznawcze. Tom 1, Wydawnictwo Prawnicze, Warszawa 2001, s. 616).

Mając powyższe na uwadze wobec niewykazania przez powoda, iż strona pozwana była bezpośrednim zlecającym wykonanie prac serwisowych oraz uznając zarzut braku legitymacji biernej za uzasadniony powództwo podlegało oddaleniu o czym orzeczono w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o tych kosztach z punktu II wyroku znajduje postawę prawną w art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty te składa się, opłata od pełnomocnictwa i wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w łącznej wysokości 617 złotych stosownie do treści § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez skarb państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu tj. z dnia 25 lutego 2013 r. (Dz.U. z 2013 r. poz. 490).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt. 2 sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)